

forbundne med Maalingen og specielt med Ommaaling efter Methode I., hvilket sidste, saavidt bekjendt, ikke skeer uden paa særligt Forlangende og da, affect fra øvrige Omkostninger, maa betales med 7 s. 6. d. for hvert Tværnit, der maales.

Idet Toldbestyrelsen er gaaet ud fra denne Betragtning, har den, efterat Sagens Fremme havde lidt nogen Standsning ved Krigsforholdene, i afvigte Aar, ved at forelægge et i Overeensstemmelse hermed udarbejdet Lovforflag, ladet Sagen overveie af en af Handels- og Søkyndige samt af Toldembedsmænd bestaaende Commission, der sluttede sig til hiin Betragtning og i det Væsentlige tiltraadte hiint Lovforflag, og efterat Sagen dernæst har været gjort til Gjenstand for Overveielse med Kjøbenhavns Grosserer-Societets-Comitee, forelægges det foranstaaende Forflag som Resultatet af hine Overveielser.

Idet der med Hensyn til den for Forlaget lagte Plan bemærkes, at det er beregnet paa, ad Lovgivningens Vej at tilveiebringe en ny Ordning af Skibsmaalingen, forsaavidt denne ifølge sin Natur egner sig hertil, og at der derfor i samme er sammensatt alle ældre og nyere Bestemmelser med Hensyn til Skibsmaalingen, der ere nødvendige eller ansees for hensigtsmæssige, forsaavidt de ere af legislativ Character, medens Detailen af Udførelsen af Maalingsmetoden maa formenes at burde være overladt til Administrationens Bestemmelse, ville de enkelte Bestemmelser i Forlaget formeentlig finde den fornødne nærmere Forklaring i efterfølgende Bemærkninger.

Til § 1.

Denne Paragraph handler i Almindelighed om Skibenes Forpligtelse til at undertagte sig Maaling og indeholder forsaavidt intet Nytt, jvfr. Forordningen af 1ste Februar 1797, § 38, og Placat af 13de Marts 1844. Som Regel findes det udtalt, at alle her i Riget hjemmehørende Skibe og Vaade, samt alle fremmede Skibe og Vaade, der her indfinde sig for at toldclarere, skulle maales og deres Drægtighed bestemmes. Undtagelser ere gjorte ikke alene med

Hensyn til saadanne Skibe, som efter Lov af 4de Juli 1863, § 56 V. h. ere fritagne for Skibsafgift til Statskassen, men ogsaa, hvad der turde finde sin Forklaring uden nærmere Paaviisning, for saadanne fremmede Skibe, der ifølge produceret Maalebrev i deres Hjemsted ere maalte efter en til vor svarende Methode, forsaavidt Reciprocitet indrømmes. Ligesaa har man troet, for ikke mere end nødvendigt at besvære fremmede Skibe med Ommaaling, at der hensigtsvarende kunde tillægges Regjeringen Bemyndigelse til, ligeledes mod Reciprocitet, at indrømme ogsaa andre fremmede Skibe Fritagelse for Maaling, naar deres Hjemsteds Skibsmaal er af en saadan Bestaafenhed at det efter et bestemt Forhold med tilstrækkelig Nøiagtighed lader sig reducere til dansk Maal. Efter det usfuldkomne Standpunkt, hvorpaa Skibsmaalingen flere Steder staaer, har det nemlig maattet synes urigtigt at gaae videre end nysævnt, ligesom man ogsaa kun under en saadan Begrænsning troer, at der vil kunne sikres dansk Skibe i de paagældende fremmede Havne en Behandling, hvorved de ikke udsættes for Prægravation. At den fremmede Skibsfører iøvrigt i det her omhandlede Tilfælde altid maa have en Ret til at forlange Maalingen, og at det fremmede Maalebrev, naar vedkommende Lands Maalebrev ikke hviler paa samme Principer som vor, ifkun bør tages for Fyldest, hvor der kun er Tale om Skibsafgifter, men ikke hvor Spørgsmaalet er om at udfinde Toldafgiftens Beløb efter Drægtigheden, er anseet for at være begrundet i Forholdet. Da der imidlertid ikke let vil findes et bestemt Forholdstal mellem Maaleenhederne i to Lande, der ikke benytte samme Maalemethode, vil den her omhandlede Undtagelse næppe faae nogen væsentlig practisk Betydning. Hvilke andre Undtagelser fra den almindelige Regel der under visse Omstændigheder eller i visse Tilfælde ville kunne tilstedes, maa væsentlig afhænge af den til enhver Tid bestaaende Toldlovgivning og forbeholdes derfor rettest administrativ Afgjørelse; at slige Fritagelser tænkes i sin Tid betingelsesviiis at ville udstrække sig til fremmede Skibe, der